

Vei pleca

Alexandru Cristian

Într-o seară lină de vară mi-ai spus
o vorbă aruncată cu multă supărare.
Eu nu am înțeles sau nu am vrut
dar nu te uit , te chem. din nou
la mine în suflet, în gândul meu profan.

Vei pleca , aceasta au auzit urechile mele, pline de
groaza suferinței, iar ochii tăi vor muri în mintea mea,
buzele tale vor fi împietrite veșnic pe ale mele. Mâna ta
va atinge astrul meu dar tu vei mai ști că
tu ai plecat...?

Nu vreau acum să fugi de ființa mea, de
dorul meu mioritic, de doina ce o cânt
cu oarecare neîndemânare. Tu vrei?

Desigur nu vrei, dar nu poți să rămâi ,te aștept
iar în gara de munte unde huruitul
locomotivelor este bătaia inimii mele, unde
vântul ce mișcă frunzele este suspinul meu.
La tine va fi bine, rău, cine poate ști, o uitare
ca somnul s-a pus peste mine, mintea mea
plasă de gânduri are, muzica ta este veche
lira mea de poet s-a spart când a aflat
că tu ai plecat...
Despărțirea este povara morții pentru îndrăgostiți.